

Not in Hagen or HRS.

APVS
PISCIFORMIS
INSECTI AQUATICI
SPECIES
NOVITER DETECTA
BREVIBVSQVE DESCRIPTA

A

IACOBO CHRISTIANO SCHAEFFER

ECCLES. EVANGEL. RATISBONENSIS MINISTRO
REGIAE SOCIET. TEUTONIC. GOETTING.
SODAL. HON.

ADIECTA EST TABVLA AENEA, INSECTVM HOC
ACCVRATE DELINEATVM, SVISQVE COLORIBVS
DISTINCTVM REPRÆSENTANS.

Norimbergae, Impensis IO. MICH. SELIGMANNI.
MDCCLII.

1752

Opinionum commenta delet dies,
naturae iudicia confirmat.

M. T. CICERO de Natura Deorum L. II.

JACOBO CHRISTIANO SCHAEFFER

ECCLÆ. EVANGEL. RATISBONENSIS. MINISTRO
REGIÆ SOCIET. TRYTONIC. GOETTING.
SODAL. HON.

ADJECTA EST TABULA ANNEA. INSECTVM HOC
ACCURATE DELINEATVM. SVISQVE COLORIBVS
DISTINCTVM REPRESENTANS.

Veritasque, Impugnatio. MICH. SEIGMAN.
MDCCII.

SERENISSIMO
POTENTISSIMOQVE

PRINCIPI AC DOMINO

DOMINO
FRIDERICO V

DANIAE NORVAGIAE
VANDALORVM GOTHORVMQVE

REGI

DVCI SLESVICI HOLSATIAE
STORMARIAE ET DITMARSIAE

COMITI IN OLDENBVRG

ET

DELMENHORST cetera

REGI

AC

DOMINO
SVO CLEMENTISSIMO

SERENISSIME AC POTENTISSIME

R E X,

DOMINE CLEMENTISSIME.

V^t SACRAE REGIAE MAIE-
STATI TVAE leuem hanc dis-
quisitionem consecrare auderem, inuita-
bat gratiosissima in litteras TVA propen-
sio, qua maximos aeui nostri principes,
qui regna sua non tantum milite & classe
adornare, verum scientiis etiam atque
artibus florentiora reddere insigniorem
laudis suae partem existimant, IPSE artes
ac scientias diuino complexus ingenio,

egregie superare fatagis. Neque argu-
menti tenuitas auertebat animum, quum,
in primis huic disciplinae parti propensius
TE fauere, oras etiam nostras iam dudum
circumfluxisset gloria. Suscipe ergo,
POTENTISSIME REX, ea, quam in
TE admirantur omnes et suspiciunt, cle-
mentia hocce qualequale conamen, illud-
que in tutelam TVAM benignissima fron-
te admittere dignare. Supremo numini
pro perpetua REGIAE MAIESTATIS
TVAE TOTIVSQUE AVGVSTISSI-
MAE DOMVS salute ardentissime sup-
plico

SACRAE REGIAE MAIESTATI
TVAE

deuotissimus et humillimus

IACOBVS CHRISTIANVS SCHAEFFER.

§. I.

Aestas praeteriens, vti frequentium imbrium pluuiarumque copia notatu digna, ita insectorum aquaticorum generationi maxime opportuna, ad horum naturam diligentius inquirendam inuitauit. Prae omnibus monoculi primi LINNAEI, apodis FRISCHIO dicti, mancarn adhuc historiam absoluere mihi fuit animus. Colligens igitur innumeram illius familiam, eamque inter multos, quorum branchiis ouula adhaerebant, omnes tam nudo, quam armato oculo, attentione, quanta fieri potuit, maxima, obseruare non destiti. Nec est, cur operam et oleum me perdidisse conquerar. Breui enim temporis spatio scopum ex voto ita attingi, vt experimentis meis colophonem imponere iam decreuissim. Vnum tantummodo superesse videbatur, quod tam accurate, quam reliqua, inspicere optauerim, horum monoculorum, puto, minimorum, vix ouulis exclusorum, naturam et rationem. Omnes itaque circa urbem nostram paludes iterato studio perquisiui, nullus

nullus dubitans, fortunam aliquando adfore, quae mihi etiam in his minimis faueret. Et profecto spem me non fefellisse paulo post certo credidi. Inueni enim in aqua stagnante incredibilem minimorum insectorum copiam, quorum corporis structura, vitae genus, reliqua me primo intuitu, monoculi progeniem esse, tantum non conuincebant. Sed, uti fieri solet, me animalcula mea paululum adcuratius considerantem, longe alia esse, quam quae ante putaueram, experimenta docebant. Novum ecce erat insectorum genus, animalcula, quod sciam, adhuc a nemine descripta. Quare occasione indulgens haec animantia, quantum vires otiumque permetterent, statim examinanda mihi sumsi. Idque eo libentius, quo faciliora eorum multitudo experimenta tunc temporis redderet. Animalcula mea omnia iamiam adultiora erant. Hinc integram illorum dare historiam licet desperans, facturum me tamen operae pretium duxi, si ea, quae saltem in hoc illorum statu obseruare licuit, adnotarem; reliqua sagacioribus in hoc studiorum genere viris lubens relinquo.

§. 2.

Relictis ambagibus rem ipsam adgredior. Animalculum descriptioni subiectum (a) semunciam longum est, calami straminei crassitie, semipellucidum. Color maris et feminae variat: modo ad rubedinem inter miniatum et aurantium vergens; modo pallide rubens, carnei quasi coloris; modo praesertim in feminis viridescens emortuus. Figura corporis pisciformis est, cauda longiuscula pinnata. Caput habet articulatam, planoconvexum

(a) Fig. I. II. III. IV. V.

vexum, latum (*b*). In medio frontis duae sunt prominentiae nigrae, quae forsan oculi infecti simplices (*c*). Ad latera apparent oculi duo nigri, conuexi, ouales, stilo albo, ut in astacis, infidentes mobili, ita, ut eos erigere, rursusque demittere ac corpori imponere possit animalculum (*d*). Pressione digiti experimenta facturo idem mechanismus eueniet. Hi oculi ex innumeris lenticulis compositi sunt, cuticula pellucidissima cornea tecti, quae eleuata fluidoque vel aeris, vel alio impleta sit necesse est. A latere enim insipientibus circulum pellucidum monstrat, eoque cinctus esse videtur oculus (*e*). Animal ex aquis extracto, hic circulus pellucidus statim euanescit, nigredinemque refumit oculus; quae tamen rursus facile disperit, animalculo inter manus paulisper tractato, carneique coloris tunc existunt oculi, lenticularem compositionem retinentes. In capite maris articulatio ante oculos semper versus ventrem recurvata est, ut in laruis dytisci, puppaque cerui volantis, variis partibus composita (*f*).

§. 3.

Primum obseruanti se offerunt antennae maris, quae dichotomae primo intuitu videntur, duobus constantes ramis. Vterque setaceus est suoque articulo innititur, caput non procul inter se, et quidem longi iuxta articulationem, breues iuxta oculos compositos intrantes (*g*). Duo rami breues a me nominati vix capitis longitudinem habentes supraque oculos ad latera ver-

B

gentes

(*b*) Fig. V. VI. VII. VIII. (*c*) Fig. VII. a. VIII. a. (*d*) Fig. V. VI.

VII. VIII. b. (*e*) Fig. V. VI. VII. VIII. c. (*f*) Fig. I. III. VI.

(*g*) Fig. V. VI. VII. d, e.

gentes in altum diriguntur, et quam saepissime ab animali moventur (*h*); pellucidi, albidī, articulationeque in medio praediti sunt, qua, si quandoque cubitum formant, mox in longitudinem rectilineam resiliunt. Reliqui duo rami capite triplo sunt longiores, tentaculisque mox describendis corniformibus semper incumbunt, nec umquam moueri illos vidi (*i*); coloris sunt simillacei, diaphani; saepissime apicibus conuenientes curuantur inter se, sique eos abscideris, cauos intus reperies. Priores descripti verae fortassis sunt animalculi antennae; horum vero usus mihi plane ignotus est. Tentacula ipsa sunt cornea (*k*), dilute fusca, circa medium aculeata, apice latiore bifurco, duriuscula, quibus escam capere queat animal, hinc, ut cerui volantis mobilia, eiusque cornibus simillima, saltem pellucida, intus caua.

§. 4.

Feminae antennis tantum simplices, uti breues in mare descriptas, eodemque loco collocatas habent (*l*). Loco cornuum seu tentaculorum ramorumque longorum antenniformium maris cornicula eis sunt capiti paulo longiora, articulata, mobilia, in aqua erecta, extra illam recuruata, et in sinu seu cavitae capitis latentia, quae, si digitis caput comprimās, statim se rursus erigunt (*m*). Armato oculo visa diaphana sunt, cylindracea, inque apice papillam habentia (*n*), intus caua, et, si in sinu suo capiti incumbentia latent, apicibus inter se conniuentia.

§. 5.

(*h*) Fig. VI. VII. d. d. i. (*i*) Fig. V. VI. VII. e. e. (*k*) Fig. V. VI. VII. f. f. (*l*) Fig. VIII. d. d. (*m*) Fig. VIII. e. e. (*n*) f. f.

§. 5.

Tentacula in mare excipiunt corpora duo e basi illorum prominentia, triangularia rectangulariter coeuntia, in apice gracilia, circa basin rotundata, dilute fusca, quaeque labium oris superius formare et ad promouendum introitum escae aptissima esse videntur (o). Haec immediate sequitur scutulum rotundum, quod, labii instar inferioris, os claudere initio mihi visum est (p); sed quum hocce scutum paulo penitius examinarem officiumque sub illo latens quaererem, nullo modo illud eleuare, neque pressione aut aliis institutis experimentis hoc ibidem inuenire licuit. Cui accedit, quod et in femina, quae his descriptis corporibus triangularibus scutuloque penitus destituitur, nullam in hac regione aperturam detegere potuerim. Diu itaque os animalis quaerenti tandem in extremitate capitis, ventrem versus, non procul ab oculis compositis, pars quaedam elatior sese ostendebat, rostro adunco simillima, modo in extremitate latiuscula, modo in apicem papillamque se contrahens (q). Hanc quatuor corpora ambiebant (r). Duo superiora tentaculorum recuruatorum figuram monstrabant; inferiora rotunda saltem visui sese exhibebant; omnia continuo motu agitabantur. Aquae guttula rostro descripto adhibita, hoc sursum mouebatur. Idem deinde acu eleuare tentans, corpora rotundata cylindracea in statu suo naturali apicibus conuenientia deprehendebam; oris vero aperturam supra in fundo rostri latentem cernere mihi visum fuit. Sed difficillimum hoc fuit negotium in corporibus hisce vasisque penitus pellucidibus tamque mollibus, vt mini-

B 2

mo

(o) Fig. V. VI. VII. g. (p) Fig. V. h. (q) Fig. V. i. Fig. VIII. g.
(r) Fig. V. u. VIII. h.

mo tactu laedantur et disrumpantur. Hinc et negare contradicentibus non ausim, corpus descriptum rostriforme proboscidem esse, cuius ope animal escam sugere possit. Ad plenariam enim rei decisionem vltiora experimenta requiruntur.

§. 6.

Caput excipit collum breue (*s*) annuliforme. Tergum cylindraceum carinae formam habet, incisuris duodenis, nauis costas exprimentibus, quae totidem scuta formant, ventrem versus rotundata (*t*). Scutula haec incisuris adhaerent cuticula quadam, vt curuare totum corpus, et in circulum contrahere possit animal. Aqua enim exemptum in hanc corporis figuram semper se contorquet. In medio dorsi secundum longitudinem vasculum rutilum, caudam versus, obseruatur, in suprema dorsi parte prope caput in duos ramos diuisum, exque vasculis rotundato oblongis, instar monilis, compositum, perpetuo gaudens motu, ita, vt vascula cohaerentia ordine suo modo contrahantur, modo dilatentur, eumque motum cordis, quem in maioribus animalibus systolen et diastolen nominamus, operentur, id quod in plurimis insectis obseruamus. Sub hoc vasculo concatenato intestinum longum, rectum ab ore ad vitimum caudae exitum adparet, in insecto pellucido coloris viridescantis obscuri intra pinnas caudales orificium habens. Si intestinum hoc multa esca oneratum est, supra descriptum vasculum huic superiacens videre non poteris, bene tamen in animali euacuato. Primum scutum collo latius, huic per triangulare corpus connectitur (*u*).

§. 7.

(*s*) Fig. VII. h. (*t*) Fig. I. II. F. XII. a. (*u*) Fig. VII. i.

§. 7.

Sternum animali nullum. Pectus et venter cauitatem naticulae exprimunt. Vsque ad initium caudae latera vndecim, ex vtraque parte, pedibus natatoriis, seu potius remis composita sunt (*v*). Primum par breuibus branchiis duabus, foliatis, cultriformibus, acuminatis gaudet (*vv*), trachea in medio donatis, plicaturam quandam circum circa habentibus (*x*), quam canaliculi diaphani, in modum pilorum albi, rursus ambiunt, quolibet canaliculo, si microscopio solari examinetur, barbis suis, vt plumula, ornato (*y*). Breui articulo insident hae branchiae maxime mobiles. Sequentes remi, vt longitudine, ita branchiarum magnitudine et articulationibus augentur, vsque ad par decimum (*z*). Hoc et praecedentia tribus constant articulationibus (*aa*). Extimus articulus branchia foliata cultriformis est, canaliculis seu plumulis cincta, inque acumen desinens (*bb*). Articulus huic proximus rotundior, cui branchia oblonga, in extremitate etiam rotundata, connectitur (*cc*); et tertio alia eiusdem figurae (*dd*), quae in reliquis primae descriptae branchiae per omnia sunt simillimae. Vndecimum par breuioribus rursus branchiis, tribus tamen, vt reliquae, formatis, praeditum est (*ee*).

§. 8.

Triplicem itaque quasi ordinem constituunt hae branchiae, anterioribus semper posteriores tegentibus. Branchias tamen

B 3

has

(*v*) Fig. V. k. k. (*vv*) Fig. V. l. l. F. IX. a. (*x*) Fig. IX. b.
 (*y*) Fig. IX. c. Fig. XVI. (*z*) Fig. V. k. (*aa*) Fig. IX. (*bb*)
 Fig. IX. a. (*cc*) d. (*dd*) e. (*ee*) Fig. V. m. m.

has pedes vix dixeris, cum animal eis numquam incedat, dorso suo semper innatans, hincque remi potius, vel optime branchiae dicendae sunt. Animal dum viuit, hi remi continuo motu vndulatorio gaudent; ventri statim incumbentes, si animalculum aquis extractum fuerit. Pulmones animalis has branchias esse, analogia partim, partim experimenta docent. Si enim aquae innatans conspexeris viuum, iterum iterumque bullulas minutas aeris ex branchiis hisce prorumpere, et superficiem aquae petere, inuenies, manifesto indicio, per organa haecce aerem ex aqua haurire animalculum. Si mortui branchias has abscissas oculo armato subieceris, copiam innumeram minutissimarum aeris bullularum, plicaturis illarum praecipue firmiter adhaerescens, deprehendes, quae fortassis ex orificiis canaliculorum et plumularum post insecutam mortem euaserunt, ibique collectae sunt.

§. 9.

Motu harum partium natatum animalculi quoque promoueri credibile est. Licet enim quandoque in aquis immobile sit, neque locum mutet, motu illarum semper continuato; vidi tamen alio tempore earum ope solummodo, absque caudae motu, nataffe. Nec minimus porro illarum videtur vsus, vt aqua per branchias compressa in vltima cauitate, quasi per canalem, ab extremitate ventris caput versus adscendat, ibique rursus eiaculari, minutissimaque animalcula, quae huic insecto forsan in escam cedunt, hoc remedio cum aqua hausta ad os proxime deferantur, vbi vtilia per corpora triangularia supra descripta, vt et per antennas cornuque, ori facillimo negotio admoveantur.

moueantur ; reliquis eodem cum aqua eiectis. Mechanismum hunc prorsus singularem facile poteris deprehendere, si animal modico aquae tectum vitro includas, armatoque oculo branchias obserues. Tunc enim moleculas aquae immixtas cum reliquis infectis et quisquiliis per undulationem branchiarum prope caudam hunc canalem intrare, repetitisque pulsibus ad caput proferri videbis, vbi, si nullius vsus esse deprehenduntur, iterum eiaculantur. Faciliori negotio in monoculo, vtpote animal longe maiori, eundem mechanismum obseruare licet.

§. 10.

Scuta duodena tergi excipit cauda, nouem gaudens annulis (*ff*), quorum primus et secundus reliquis maiores sunt (*gg*). Inter incisuram extremi scuti et annuli primi ex parte ventris profunda, vtut minuta, cauitas in mare et femina cernitur (*bb*), orificio similis ; sed cum aperturam nullam inuenire possem, ex concursu plurium muscutorum caudalium oriri iudicabam. Multos enim musculos ibidem adesse suadet ratio, cum frequentibus concussationibus caudae animal hinc et inde eiaculetur. In mare, eiusque primo annulo, multa minutissima vascula recta reperi (*ii*). Circa medium secundi annuli tubercula duo rotunda breuia prodeunt, vbi vascula mox descripta terminantur (*kk*). Digito hanc partem si comprimas, ex tuberculis hisce duobus duo corpora cylindracea diaphana duorum articulorum oblique procedere obseruabis, quae sese extrorsum expandunt, suntque tenuia, mox facta relaxatione in tubercula sua retrocedentia (*ll*).

Partes

(*ff*) Fig. V. n. n. (*gg*) Fig. V. o. F. X. F. XI. a. (*bb*) F. V. p. F. X. a. (*ii*) Fig. V. q. q. F. XI. b. (*kk*) F. V. r. r. F. X. F. XI. c. c. (*ll*) Fig. XI. d. d.

Bartes genitales esse maris facile quilibet iudicabit, qui insectorum historiam leui saltem labro degustauerit.

§. II.

Duplex itaque illis penis est, vt lacertarum astacorumque familiae. In femina, cum has obseruationes instituerem, primo annulo sacculus cordiformis in apicem desinens cernebatur (*mm*): qui, si vacuus est, innumeris punctis pictus carnei coloris; si plenus, nitidissimo colore cyaneo resplendet. Natanti animali hic sacculus perpendiculariter prominet, magnitudine feminis oryzae, ita, vt apex aquam, basis corpus respiciat. Insequens annulus reliquis, vt dictum, paulo maior ventrem versus, eodem colore circa dorsum luteo gaudet. In ventre orificium duplex habet, quod in exitu, quantum videri potest, in vnum coalescit, sphinctere suo proprio prominente donatum (*nn*). Armato oculo si plenum obseruaueris sacculum, multis minutissimis corporibus oualibus repletum esse deprehendes, quorum quaedam in medio obscura, annulo diaphano cincta, reliqua cyanea sunt, continuoque mouentur (*oo*). Sacculum acu aperiens receptaculum ouorum esse videbis, quae post aperturam maxima copia prorumpunt. Si digito premas, haec ouula saltem per paria ex orificio descripto proueniunt, hincque duplicem aperturam adesse, aliter vix visu subiiciendam, persuadent. Quam obseruationem duplex penis masculi confirmat. Eiaculatio ouorum autem, partes has descriptas feminae genitales esse, facile demonstrabit. Singulare interea est, oua omnia prouenientia, simul atque aquae vel aeri exponantur, hexagonam aut aliam figuram

(*mm*) Fig. XII. b. (*nn*) Fig. XII. c. (*oo*) Fig. XII. d. d.

ram angulosam adsumere, quum tamen sacco inclusa plerumque ovalia penitus deprehendantur. Oculo armato, licet acutissimo, subiecta figuram irregularem retinent, et quasi aeris et aquae impulsu, sic in plicas et angulos comprimi videntur. Solis lumini si exponas, smaragdino colore, alias obscure viridi, induta sunt (*pp*).

§. 12.

Post annulos duos hucusque descriptos cauda sensim sensimque attenuatur, septem annulis constans, terminaturque pinna horizontali bifida. in *acutos* desinente angulos (*qq*), in mare et femina duobus constat conis aurantii coloris, cuius latera plumis, si armato oculo examinaveris, elegantissimis cincta sunt, quaeque illis, quas circa branchiarum extremitates habent et supra iam descripsi, maxime sunt similes (*rr*). Quandoque hae pinulae in feminis subviridis sunt coloris. Annulos caudae cuticula inter se iungit. Si enim digito corpus animalculi premas, extremitates annulorum, quarum una alteram recipit, se expandunt, huiusque organismi structuram oculis subiicere permittunt.

§. 13.

De internis partibus animalculi praeter descriptas nihil amplius obseruare licuit, nisi musculos in omnibus aliis insectis obvenientes. Nec fortuna fauit coitum animalculi examinanti, quod eo difficilius, quum animalculum nativo suo loco extractum,

C

licet

(*pp*) Fig. XIII. XIV. XV. (*qq*) Fig. V. s. s. (*rr*) F. V. t. t. F. XVI.

licet subinde noua aqua reficiatur, facillime moriatur, aqua autem, in qua laete uiuit, semper turbida sit, adeoque experimentis necessariis faciendis quam minime apta et idonea. Cui accedit paruitas insecti, mollitiesque partium, quae multorum experimentorum adplicationem impediunt. Neque insectum, ut ita dicam, ab infantia sua ad statum descriptum sequi hactenus potui: probabile tamen mihi videtur, ad eorum classem pertinere, quae ab ouo exclusa nullam notabilem patiuntur metamorphosin.

§. 14.

Habitat in aquis stagnantibus. Ibi Augusto et Septembri mensibus ea, qua descripsi, magnitudine et figura illud inueni. Eius generatio non videtur quotannis et vbiuis locorum facile contingere. Nullo enim antea tempore, nisi semel, indiuiduum detegere licuit, quum tamen omnes vicinas aquas et riuulos insectorum aquaticorum inueniendorum perscrutandorumque causa quotannis sedulo perlustrauerim. Aestate vero, ut supra mentionem feci, hac pluuiosa in aqua quadam stagnante prope viam ad villam *St. NICOLAI*, non procul ab vrbe nostra *RATISBONA* orientem versus, ibique solummodo in maxima copia deprehendi; claro, ut mihi videtur, indicio, hanc aeris temperiem constitutionemque illis esse gratissimam.

§. 15.

Iucundissimum sane spectaculum est, si millena eiusmodi animalcula rubicunda, feminaeque cum sacculo cyaneo oculis subii-

subiiciantur. Semper enim dorso deorsum, branchiis in ventre sursum spectantibus, natant, caudam natando mouentia ut pisciculi, huiusque pulsibus hinc et inde per aquas sat celeranter vagantur, repentinoque cursu, pisciculorum instar, modo huc, modo illuc feruntur, breuissimo spatio quiescentia, mox pristinos iactus repetentia. Si aqua ea extrahas, ut pisces, caudae pulsibus volutantur, posteaque in circulum se contrahunt, branchiis scutulis dorsalibus semitectis, reliquis ventri incumbentibus. Extra aquam difficulter viuunt, branchias tamdiu mouentia, quoad humiditate sua priuentur, siccitasque omnem motum impediat.

§. 16.

Insectum hocce raptu viuere, et insectis minimis, in aquis stagnantibus enatis, vesci credibile est. Feminae facillimo negotio oua deponunt, quae, ubi pariuntur, statim fundum petunt. Frigoris quam maxime sunt impatientia haec animalcula. Quum enim circa initium mensis Octobris matutina pruina exorta Mercurius in Thermometro FAHRENHEITIANO duodecimum adhuc gradum supra congelationis terminum consignaret, vnica nocte omnes in loco suo natali, ubi pridie adhuc laete viuebant, interierunt.

§. 17.

Animalculo, quod sciam, a nemine hactenus descripto, nomen quod imponerem, diu haesitavi. Contractio in circulum,

dorsum articulatum seu annuli dorsales scutiformes, oculi stilo insidentes, antennae setaceae, et branchiae pedibus seu remis connatae, ad *astacorum* familiam, *pulices* speciatim *fluuiatiles*, seu *vermes cancriformes aquaticos*, vt referrem, suasisit. Cavitas ventris, remorum et branchiarum dispositio, illarumque lusus et undulatio continua, nec non natatus in dorso, *ordini monoculorum* LINNAEI potiori iure illa vindicabant. Displicebat modo nomen, quia nullus monoculorum vnicum oculum habet; eorum autem oculos, vt vult clarissimus LINNAEVS, ex tribus compositos esse, dici vix queat. Tres enim, quod pace modo dicti laudatissimi viri dixerim, oculos habent monoculi, duos compositos oblongos, vnum in medio rotundum, simplicem. Magis itaque placuit nomen B. FRISCHII, qui monoculum LINNAEI *apodem* nominavit. Pedes enim animalis hactenus descripti proprie pedes dici nequeunt, sed remuli seu branchiae. Respirat enim illarum ope, eis numquam ingreditur, quin potius, vt iam dictum, aquae extractum illas statim contrahit, neque tam durae sunt, vt pondus, licet exiguum, corporis sustinere possint, vtpote quam maxime flaccidae et plicabiles. Vetat id quoque structura descripta, ita vt nec in aquis ad progrediendum iis vti possit, quum sursum erigantur. Et si quandoque, quod tamen rarissime accidit, situm hunc mutat, in fundoque aquae iis incedere videtur, praedae capiendae causa id euenit, cui solertissime inhians breui tempore dorso sursum spectante immoratur, mox pristinum morem resumens. Forma corporis producta cum cauda pinnata differentiam specificam suppeditabat, qua a reliquis speciebus seiungeretur. Hinc *apodem pisciformem* adpellare non dubitavi.

§. 18.

His finem historiae animalculi mei, vt puto, noui aquatici imponere placet; in qua scribenda elegantia verborum me numquam, totum solummodo rei veritas occupabat. Manca licet et imperfecta sit, eo tamen animo communicare non ab re aestimaui, vt perfectiorem et integram viri in hoc studiorum genere versatissimi absolueret curae cordique sibi sumant. Sieruditiones naturae amatores huic meo labori, qualiscumque sit, faueant, tunc monoculorum historiam, iam litteris mandatam, publici iuris facere prima data occasione non intermittam. Nihil enim, quod ad DEI immensam gloriam augendam, et ad naturae miracula aperiunda faciat, reconditum et absconditum domesticis lustrationibus sepelire debemus,

Explicatio Figurarum.

- Fig. I. Apus pisciformis mas, in naturali magnitudine, aqua exemptus, coloris miniati et aurantii mixti, branchiis ventrem versus contractis.
- Fig. II. Apus pisciformis femina, in magnitudine naturali, aquis exempta, cum sacculo; eiusdem coloris.
- Fig. III. Apus pisciformis mas, in magnitudine et situ naturali, dorso innatans; coloris viridescentis obscuri; articulatione capitis recurvata.
- Fig. IV. Apus pisciformis femina in eodem situ, magnitudine et colore, aquae innatans.
- Fig. V. Mas apodis supinus oculo armato consideratus, articulatione capitis, ad omnes eius partes eo melius distinguendas, sursum eleuata et quidem
- a. Caput insecti;
 - b. Oculos compositos;
 - c. circulum pellucidum oculorum;
 - d. duos antennarum breuium ramos;
 - e. reliquos duos longiorum;
 - f. tentacula corniformia, in medio aculeata, apice latiore bifurco;
 - g. corpora triangularia e basi illorum prominentia, et
 - h. scutulum rotundum ostendit.
 - i. Rostrum s. proboscis est, et
 - ii. corpora quatuor circumiacentia, quae os insecti formant.
 - k. Vndecim paria sunt branchiarum, quorum primum
 - l. branchiis duabus: reliqua tribus: vndecimum autem par
 - m. reliquis breuioribus constat.
 - n. Cauda insecti.
 - o. Anuli duo priores caudales ceteris maiores.
 - p. Cautas minuta circa initium caudae, musculorum caudalium concursu forsitan enata.
 - q. Vascula minima maris, ad
 - r. duplicem penem terminata; musculos motores huius, ut vasa feminalia esse, verisimile est.
 - s. Pinna caudae horizontalis, bifida, aurantii coloris; et
 - t. plumulae hanc circum circa cingentes.

Fig. VI. Articulatio prior capitis maris est, in situ naturali prona, microscopio aucta, et quidem

- b. oculos compositos;
- c. illorum circulos pellucidos;
- d. antennas breues;
- e. longiores;
- f. tentacula corniformia; et
- g. corpora triangularia delineat.

Fig. VII. caput totum maris obliquum visui offert, et quidem a tergo, microscopio quoque auctum, articulatione eleuata: vbi

- a. prominentias nigras, quae forsân oculi simplices insecti sunt;
- b. oculos compositos;
- c. circulum illorum pellucidum;
- d. antennas breues;
- e. easdem longiores;
- f. tentacula corniformia
- g. corpora triangularia;
- h. collum breue; et
- i. corpus triangulare depingit, collum cum scuto primo a parte tergi connectens.

Fig. VIII. Facies anterior capitis apodis feminae est, oculo armato visa: vbi

- a. prominentias s. oculos simplices;
- b. oculos compositos;
- c. circulum illorum pellucidum;
- d. antennas;
- e. cornicula;
- f. papillam illorum;
- g. rostrum vel proboscidem; et
- h. quatuor corpora cum rostro os formantia, oculis subiicit.

Fig. IX. Pes natatorius s. remus tribus constans branchiis, microscopio auctus; vbi

- a. branchiam primam, cultriformem, foliatam;
- b. plicaturas branchiarum;
- c. canaliculos diaphanos s. plumulas;
- d. branchiam secundam, secundo articulo connexam, rotundiorē et
- e. tertiam, tertio articulo insidentem, offert.

Fig.

Fig. X, et XI. Annulus primus et secundus caudalis maris est, oculo armato visus: vbi

- a. cavitatem minutam et ex eadem prouenientia vasa;
- b. tubercula duo rotunda, in quibus duplex penis later;
- c. et d. autem ipsum penem, duabus constantem articulationibus tenuibus, si animalculum digito comprimatur, sic oblique procedentibus, exprimit.

Fig. XII. eosdem annulos feminae monstrat, microscopio auctos: vbi,

- a. scuta dorso ventrem versus rotundata;
- b. sacculus s. vterus insecti,
- d. ouulis repletus; et
- c. orificium vteri sphinctere suo donatum, adparent.

Fig. XIII. ouula apodis in magnitudine sua naturali repraesentat.

Fig. XIV. eadem microscopio aucta proponit, figurae irregularis in varias plicas et angulos compressa.

Fig. XV. eadem magis aucta exhibet, vt plicae et anguli melius distinguantur.

Fig. XVI. tandem plumulas microscopio auctas sistit, diaphanas, nitidissimas, vera respirationis organa; quibus branchiae omnes arctissime cinctae sunt, hisque et illae, quae pinnam caudalem circumdant, simillimae sunt.

Fig. V.

Fig. I.

Fig. III.

Fig. VIII.

Fig. II.

Fig. VI.

Fig. IV.

Fig. XII.

Fig. X.

Fig. VII.

Fig. XIV.

Fig. XIII.

Fig. XV.

Fig. IX.

Fig. XI.

Fig. XVI.

